

SCHAAMSTREEK

2010-06-14 07:35:19

Ik woon al meer dan honderd jaren samen met mijn vriendin. Tenminste zo voelt het wel. Ik ken haar alsof ik haar zelf heb gemaakt en dat gevoel is beslist wederzijds. We weten precies wat we aan elkaar hebben, waar we wel en niet goed in zijn en wat we elkaar wel of net niet laten doen. In onze relatie kent de werkverdeling de laatste jaren overigens een kleine scheefgroei, maar ik vecht me terug in de basis om weer wat evenwicht te krijgen. Ik ben daarom de beroerdste niet en als tegenprestatie offer ik mijn lunchpauze regelmatig op voor een kleine boodschap, speciaal voor mijn prinsesje. Een vergeten verjaardagscadeautje, een gereserveerd nieuw paar zomerslippers of een bakje zongedroogde tomaatjes voor bij het avondeten haal ik zodoende zonder veel tegensputteren. Ze kan haar bestelling zelfs per mail of mobiel aanvullen tot pakweg één uur in de middag. Sympathiek!

Dinsdag begon bij mijn engeltje een periode die bij ons mannen bekend staat als de dagen van horen, zien en zwijgen. Uit ervaring weet ik dat je als partner in deze tijdsspanne vooral niet al te moeilijk moet doen. Wegens tijdgebrek van mijn wederhelft, laat ik ook nu net zo makkelijk mijn middagbammetje staan voor een kleine doch noodzakelijke boodschap die, wanneer niet voorhanden, deze week geregeld zal zorgen voor een vervelend bloedbad en dweilen met de kraan open! Het zal je niet verbazen dat ik niet helemaal thuis ben in deze productcategorie, dus voer ik de oude verpakking mee; veilig in de binnenzak van mijn colbert. Het is dus gewoon een kwestie van vergelijken..., dacht ik nog!

's Middags spoed ik me naar Albert (Heijn, welteverstaan). Met voldoende gêne zoek ik zo onopvallend mogelijk het rek met mutsartikelen waar ik vervolgens onverwachts wordt geconfronteerd met een enorm assortiment maandverband, nachtverband, miniverband, stringverband, inlegkruisjes, met vleugels, zonder vleugels, superdun, uitzonderlijk dik, met aloë vera en kamille, ultra-zacht bovenlaagje of ecologische tampons met perfecte pasvorm (Wie wil er überhaupt een niet passend model?). Ook signaleer ik al snel dat ik, ondanks dit enorme aanbod, de specificaties van de oude verpakking niet kan terugvinden tussen het Always-, OB-, Alldays-, Kotex-, Libresse- en huismerk. Ik vrees dat de verantwoordelijkheid voor het zoeken van een goed stelpend alternatief nu bij mij ligt. De bewakingscamera's signaleren beslist mijn plots opkomende cognitieve dissonantie in het gangpad van de voorbipsverzorgende artikelen:

Pak ik maandverband?

Nee, lijkt me frisser de inleg per dag te verschonen.

Nachtverband?

En overdag dan?

Inlegkruisjes?

Toch maar niet. Wij zijn niet zo extreem Katholiek opgevoed.

Met vleugels?

Ook niet. Ze is helemaal geen zweverig type en staat met beide benen stevig op de grond.

Met aloë vera en kamille dan?

Toevalligerwijs houd ik wel van een vers geplukt veldboeketje.

Het huismerk laat ik maar voor wat het is en pak de ultra-dikke-grootverbruik-versie. Ik ga voor zekerheid!

"Ik schaam me niet! Waarom zou ik me moeten schamen? Nergens voor nodig. Dit is normaal, heel normaal. Dit is toch ook gewoon heel normaal. Nou dan!", prent ik mezelf op weg naar de kassa, net niet voldoende overtuigend, in mijn hoofd. Om niet alleen met het vrouwenspul bij de caissière aan te komen, pak ik in alle haast nog een fles tomatenketchup. Ik voer de boodschap zo onopvallend mogelijk mee naar buiten en terug op mijn werkplek open ik nog even de verpakking op het aangekochte meisjesartikel qua inhoud te inspecteren. (Alsof ik pretendeer ook maar enig verstand van zaken te hebben om het net

aangekochte op juistheid te controleren.) Vervolgens stop ik het angebroken pakje in mijn laptoptas om deze beslist alleen achter mijn eigen voordeur pas weer te voorschijn te halen.

Tijdens de tweede helft van mijn drukke werkdag, vergeet ik echter al snel de delicate inhoud van mijn computertas. Pas op het moment dat ik tijdens mijn terugreis nog even de laptop tevoorschijn haal voor een korte mailcheck, komt niet alleen de tomatenketchup tevoorschijn, maar vliegen ook de losse verbandjes uit het angebroken doosje Always door het gangpad van de drukke treincoupé. Een aardig meisje tegen over mij helpt mee verzamelen.

Ik doe nóóit meer een boodschap!